

KRÓMER ÁGNES

Bábel

*Nem talállak a hangzavarban,
pénzéhes kurva egy világ.
Vörös a plafon...*

*Nem látlak, nem hiányzol.
Virágzik a kín az arcodon.
Ha öngyilkos leszel...
Talán mindenki imádni fog.
Csak én nem, mert nem változom.*

*Fucking universe,
baiser de l'univers
чертова вселенная*

KRÓMER ÁGNES (1979, Nyíregyháza) versei eddig a Helikonban és a Holdkatlanban jelentek meg.

Szergej világgá megy

*Szírek jönnek szép élet reményében,
ő kivándorol, mert nincs kolbászból a kerítés.
Nem lep meg, milyen hülye is az ember.
Csak az állandó ÉN, ÉN, ÉN, aztán TE.
Egy napig sem éheztél soha,
mégis azt hiszed, életed mostoha.
Csicska leszel, mert annak születted.
Oly mindegy, merre repít a szél.*

Élet fehér köpeny nélkül

Már nem szaladgálok köpőcsészével,
tébécés nyállal telit nem viszek sehova.
Pelenkacsere sem vár rám sehol,
sem eleven nyers hús, felfekvés,
félig holt emberek mély tekintete.
Nem állt meg az élet ott nélkülem.
Most vödöröt viszek, hypózom, megyek.
Senki nem szól, beszartam, gyere!
Fekáliamentes már kis kezem,
senki vére rá már nem tapad.
Az élet egy gyöngyöző patak,
csak sodor, én meg hagyom.
Halottakat álmomban se látok.
Továbbra is rejtem, ha fájok.